

Μια αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

Άρτεμη και Απόλλωνας, δυο παιδιά μοναδικά

Μαρίζα Ντεκάστρο
Παιδαγωγός

Αλήθεια γιατί οι άνθρωποι έφτιαξαν τον πρώτο ναό του Απόλλωνα στους Δελφούς από δαφνόξυλο; Ποια ήταν η Δάφνη και τι σχέση είχε με τον όμορφο θεό;

Ας διαβάσουμε την ιστορία της...

Στην εποχή του μύθου, στα βουνά και στα λαγκάδια της Ελλάδας ζούσαν οι νύμφες, μικρές θεότητες που φρόντιζαν τη φύση, τα δάση, τα λουλούδια, τα νερά. Και οι νεαροί θεοί κι οι ήρωες έπαιζαν μαζί τους, τις ερωτεύονταν και έλπιζαν ότι κάποια από αυτές τις όμορφες κοπέλες θα χαιρόταν να μείνει κοντά τους για πάντα.

Μια φορά, σ' ένα από τα ταξίδια του, ο Απόλλωνας γνώρισε τη Δάφνη, μια νύμφη που ζούσε στη Θεσσαλία, κοντά στον πατέρα της, τον ποταμό

Πηνειό. Η Δάφνη ήταν καλή και γλυκιά. Ο Απόλλωνας την πλησίασε, όμως ο Έρωτας, ο μικρούλης γιος της Αφροδίτης, που ήταν θυμωμένος μαζί του, αποφάσισε να του παίξει άσχημο παιχνίδι: του έστειλε το χρυσό βέλος της αγάπης και στη Δάφνη ένα άλλο, από μολύβι. Το αποτέλεσμα; Ο Απόλλωνας έχασε τον ύπνο του από έρωτα για τη Δάφνη, όμως εκείνη δεν αισθανόταν τίποτα γιατί η καρδιά της είχε γίνει πέτρα!

Χίλιες χάρες έταξε ο Απόλλωνας στη Δάφνη κι αυτή αντί να ευχαριστιέται θύμωσε ολοένα και πιο πολύ! Ώσπου ζήτησε από τη μητέρα της να τη μεταμορφώσει για να ησυχάσει από το κυνηγητό του.

1. Ο θεός Απόλλωνας κυνηγά τη νύμφη Δάφνη. Παράσταση από ερυθρόμορφο αγγείο του 5ου αιώνα π.Χ. που φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο, στο Λονδίνο.

Τα πόδια της ρίζωσαν στη γη, τα χέρια της έγιναν κλαδιά και τα μαλλιά της φύλλα μυρωδάτα... Η φουντωτή δάφνη έγινε το αγαπημένο δέντρο του θεού.

Η Άρτεμη πάλι, η δίδυμη αδελφή του, αποφάσισε να μην μπερδευτεί με αγαπημένους και παντρολογήματα. Να τι ζήτησε από τον μπαμπά της όταν ήταν μικρή:

– Αφού θέλεις να μου κάνεις δώρα, θα σου πω τι θέλω. Δεν θέλω να παντρευτώ και να μένω στο σπίτι. Όχι πως δε μ' αρέσουν τα παιδιά και οι μαμάδες τους. Να με ορίσεις προστάτιδά τους για να έχω απλά τη φροντίδα τους. Μ' αρέσει να τρέχω από δω κι από κει όπως τ' αγόρια. Θέλω να φοράω κοντά φορέματα για να μη σκαλώνουν στους θάμνους όταν τριγυρνάω στα δάση. Θέλω λοιπόν τόξο και βέλη σαν του Απόλλωνα για να πηγαίνω στο κυνήγι, σκυλιά υπάκουα, πολλές νύμφες για παρέα και μια πόλη όπου θα με τιμούν!

2. Η Αφροδίτη και ο γιος της, ο Έρως. Πήλινο ειδώλιο του 4ου αιώνα π.Χ. που βρίσκεται σήμερα στο Μουσείο του Λούβρου, στο Παρίσι.

3. Η θεά Άρτεμη, προστάτιδα των ζώων και των παιδιών, ταΐζει έναν κύκνο. Η παράσταση σώζεται σε αγγείο του 5ου αιώνα π.Χ.

Είσαι ζωηρό κορίτσι κόρη μου και μ' ευχαριστείς. Όλα θα γίνουν όπως τα θέλεις και μάλιστα τριάντα πόλεις θα σε τιμούν! Με την ευχή του Δία, η Άρτεμη έτρεξε στο εργαστήριο του Ήφαιστου. Οι βοηθοί του, οι Κύκλωπες, δούλευαν μια παραγγελία του θείου της, του Ποσειδώνα. Μπήκε μέσα σαν σίφουνας και τους πρόσταξε να της φτιάξουν ένα ασημένιο τόξο, μια φαρέτρα και βέλη. Ο Βρόντης, ο Άργης και ο Στερόπησ υπάκουσαν αμέσως το δυνατό κοριτσάκι. Μόλις η Άρτεμη πήρε τα όπλα της, έπιασε δυο ελαφίνες, τις έξεψε σ' ένα χρυσό άρμα με χρυσά χαλινάρια και πήρε το δρόμο προς τα δασωμένα βουνά του Βορρά. Η Άρτεμη, έλεγαν, τριγύριζε στα βουνά, φρόντιζε τα μικρά ζώα και τα παιδιά, λουζόταν στα ποτάμια και στις πηγές στο φως του φεγγαριού και σκόρπιζε τη δροσιά της στη φύση.